

over for Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.

Lovforslaget indeholder en ændring af bestemmelserne i lov om værdipapirhandel m.v. og lov om finansiel virksomhed om de to finansielle råd, således at retten til partshøring udvides til udtrykkeligt at omfatte hele udkastet til afgørelse eller udtalelse. Endvidere foreslås ændringer i de bestemmelser i de respektive love, der giver hjemmel til at fastsætte de to råds forretningsordener. Det foreslås, at det af forretningsordenerne udtrykkeligt fremgår, at disse skal indeholde regler om mulighed for foretræde for det respektive råd. Det er hensigten at indsætte regler om foretræde i de to forretningsordener svarende til de regler, der gælder i relation til sager for Konkurrencerådet.

Det er vurderingen, at den foreslåede mulighed for partshøring og den dertil foreslåede tre ugers høringsfrist vil indebære en ikke-uvæsentlig forøgelse af sagsbehandlingstiden.

3. Ændring af 15 pct.-grænsen

Både før og efter SDO-loven er det institutternes praksis, at udstede obligationerne, før pantebrevet i den faste ejendom er endeligt tinglyst, og indtil dette sker, anvender institutterne en garanti fra et pengeinstitut som midlertidig sikkerhed. Formelt har obligationerne sikkerhed i garantien, indtil pantebrevet er endeligt tinglyst. Dette har hidtil ikke været noget problem, da der for realkreditobligationer ikke gjaldt nogen 15 pct.-grænsen. Det gør der ved udstedelse af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, og den medfører, at institutternes praksis ikke kan fortsætte uændret i perioder, hvor mange pantebrev er ved at blive tinglyst, fx ved opstart af nye registre/kapitalcentre eller ved konverteringsbølger.

Forslaget til løsningen på problemet er under visse betingelser at anerkende sikkerheden (pantebrevet) i den faste ejendom på et tidligere tidspunkt end efter de gældende regler. De udstede obligationer får derved sikkerhed i fast ejendom. Betingelserne består i, at pantebrevet skal være anmeldt til tinglysning, der skal stilles den nødvendige sikkerhed for tinglysningen, og institutterne skal uden ugrundet ophold tilvejebringe endeligt tinglyst pantebrev. Finanstilsynet får endvidere hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, hvordan den nødvendige sikkerhed medregnes i 15 pct. grænsen, hvis den stilles i form af en garanti fra et pengeinstitut. Ved visse lånetyper skal garantien fortsat medregnes i 15 pct.-grænsen, da de vurderes at have en anden risikoprofil.

4. Kommunikationsplaner

Det er ikke fundet nødvendigt at udarbejde en kommunikationsplan, da det lovforberedende arbejde er tilrettelagt på en sådan måde, at brancheorganisationerne på det finansielle område er blevet orienteret om lovforslagets enkelte elementer.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det forventes, at nye regler om udvidet partshøring og foretræde for de finansielle råd vil betyde en ikke uvæsentlig forlængelse af sagsbehandlingstiden for sager, hvor rådene træffer afgørelse.

Lovforslaget har ingen konsekvenser for regioner og kommuner.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. For så videt angår den foreslåede øgede åbenhed, er det CKR's vurdering, at denne ikke indeholder administrative konsekvenser, og det bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

Forslaget om medregning af tinglysningsgarantier i 15 pct.-grænsen i forbindelse med udstedelse af SDO'er og SDRO'er vurderes at have positive konsekvenser for penge- og realkreditinstitutterne, da det vil blive mindre byrdefuldt at overholde 15 pct.-grænsen.

Lovforslaget indeholder ikke barrierer for digital forvaltning.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Forholdet til EU-retten

Det finansielle område er reguleret af en række direktiver. Disse falder i to kategorier:

Direktiverne på forsikrings-, kreditinstitut- og investeringsinstitutområdet - 3. livsforsikringsdirektiv, 3. skadesforsikringsdirektiv, 2. bankdirektiv, kreditinstitutdirektivet, ISD-direktivet og UCITS-direktivet - stammer fra perioden slutningen af 1980'erne til begyndelsen af 1990'erne.